

ده مرد و یک زن به طنابی آویزان بودند.
طناب تحمل وزن یازده نفر را نداشت.
باید یک نفر طناب را رها می کرد وگرنه همه سقوط می کردند.
زن گفت من در تمام عمر همیشه عادت داشتم که داوطلبانه
خودم را وقف فرزندان و همسرم کنم و در مقابل چیزی مطالبه
نکنم.
من طناب را رها می کنم چون به فداکاری عادت دارم.
در این لحظه مردان از **فداکاری زن**، سخت به هیجان آمدند و
شروع به کف زدن کردند.
